

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2008. november 12.*

A T-7/04. sz. ügyben,

a **Shaker di L. Laudato & C. Sas** (székhelye: Vietri sul Mare [Olaszország], képviseli: F. Sciaudone ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: O. Montalto és P. Bullock, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

a **Limiñana y Botella, SL** (székhelye: Monforte del Cid [Spanyolország]),

* Az eljárás nyelve: olasz.

az OHIM második fellebbezési tanácsának 2003. október 24-i (R 933/2002-2. sz. ügy) a Limiņana y Botella SL és a Shaker di L. Laudato & C. Sas közötti felszólalási eljárásra vonatkozó határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (első tanács),

tagjai: V. Tiili elnök (előadó), F. Dehousse és I. Wiszniewska-Białecka bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. június 17-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

¹ 1999. október 20-án a felperes, a Shaker di L. Laudato & C. Sas a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.;

magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).

- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a következő, a védjegybejelentésben található leírás szerint kék, azúrkék, sárga, piros és fehér színű ábrás megjelölés volt:

- 3 A bejelentést az OHIM 1999. november 23-i beavatkozását és az egyik osztály visszavonását követően a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 29. és 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, és a korlátozást követően az egyes osztályok vonatkozásában az alábbi leírásnak felelnek meg:

- 29. osztály: „zselék, lekvárok, dzsemek”;

- 33. osztály: „az amalfi tengerpartról származó citromlikőr”.

- 4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértésítő* 2000. április 17-i, 30/2000. számában hirdették meg.

- 5 2000. június 1-jén a Limiñana y Botella SL (a továbbiakban: felszólaló) a 40/94 rendelet 42. cikkének (1) bekezdése alapján felszólalást tett a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben. A felszólalást az 1996. március 27-én a 33. osztályba tartozó áruk („borok, alkoholtartalmú italok, likőrök”) vonatkozásában bejelentett, 2 020 372. lajstromszámú LIMONCHELO spanyol szóvédjegyre alapította.

- 6 A felszólalás a közösségi védjegybejelentésben szereplő áruk egy részére, még hozzá a 33. osztályba tartozó árukra vonatkozott. A felszólalást a korábbi védjeggyel érintett valamennyi árura alapították.

- 7 A felszólalás alátámasztásául a felszólaló a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglaltakra hivatkozott.

- 8 2002. szeptember 9-i határozatával a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak. Úgy ítélte meg, hogy spanyol területen a kérdéses áruk azonosságát és az ütköző védjegyek közötti vizuális és hangzásbeli hasonlóságot figyelembe véve fennáll az összetévesztés veszélye.

- 9 2002. november 7-én a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM előtt a felszólalási osztály határozata ellen.

- 10 2003. október 24-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a második fellebbezési tanács elutasította a fellebbezést. Úgy ítélte meg, hogy az ütköző védjegyek hasonlóságára és a kérdéses áruk egyezőségére tekintettel fennáll annak veszélye, hogy a spanyol fogyasztók összetévesztik vagy összekapcsolják egymással az áruk kereskedelmi származását.

Az Elsőfokú Bíróság és a Bíróság előtti eljárás

- 11 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. január 7-én benyújtott keresetlevéllel a felperes elsősorban a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére, másodsorban hatáskörrel való visszaélésre, harmadsorban pedig az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozással a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet terjesztett elő.
- 12 A T-7/04. sz., Shaker kontra OHIM – Limiñana y Botella (Limoncello della Costiera Amalfitana shaker) ügyben 2005. június 15-én hozott ítéletével (EBHT 2005., II-2305. o.) (a továbbiakban: az Elsőfokú Bíróság ítélete) az Elsőfokú Bíróság helyt adott a felperes keresetének, és hatályon kívül helyezte a megtámadott határozatot.
- 13 Az Elsőfokú Bíróság ebben az ítéletében először is megállapította, hogy az áruk azonosak, és ezután összehasonlította a szóban forgó védjegyeket. Azt állapította meg, hogy a citrommintás szegélyű, kerek tányért a bejelentett védjegy domináns elemének kell tekinteni (az Elsőfokú Bíróság ítéletének 59. pontja). Úgy vélte, hogy a bejelentett

védjegy szóelemei vizuális szempontból nem dominánsak, ezért nem szükséges megvizsgálni ezeknek az elemeknek a hangzásbeli vagy fogalmi jellemzőit (az Elsőfokú Bíróság ítéletének 60–64. pontja).

- 14 Az Elsőfokú Bíróság szerint mivel a citrommintás szegélyű, kerek tányér ábrája domináns a bejelentett védjegy többi alkotóeleméhez képest, ez kizárja a szóban forgó védjegyekben szereplő „limonchelo” és „limoncello” szavak vizuális, hangzásbeli vagy fogalmi hasonlóságán alapuló összetéveszthetőséget (az Elsőfokú Bíróság ítéletének 66. pontja). Azt is megállapította, hogy mivel a citrommintás szegélyű, kerek tányért ábrázoló alkotóelem döntő fontosságú a bejelentett védjegyben, az a jelen ügyben ahhoz vezet, hogy a korábbi védjegy megkülönböztető elemei értékelésének nincsen jelentősége a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásánál, mivel a citrommintás szegélyű, kerek tányér meghatározó jellege miatt kizárt bármiféle összetéveszthetőség a korábbi védjeggyel (az Elsőfokú Bíróság ítéletének 68. pontja).
- 15 Az Elsőfokú Bíróság tehát úgy ítélte meg, hogy a jelölt áruk azonossága ellenére a szóban forgó védjegyek közötti hasonlóság mértéke nem elegendő annak megállapításához, hogy fennáll az összetévesztés veszélye (az Elsőfokú Bíróság ítéletének 69. pontja). Ezért helyt adott az első jogalapnak, úgy ítélte meg, hogy a többi jogalapot nem kell vizsgálni, és hatályon kívül helyezte a megtámadott határozatot.
- 16 A Bíróság Hivatalához 2005. szeptember 9-én benyújtott beadványával az OHIM fellebbezést nyújtott be, amelyben arra kérte a Bíróságot, hogy helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság ítéletét. Fellebbezésének alátámasztásaként az OHIM két jogalapra hivatkozott, azonban a másodikat a Bíróság előtti eljárás folyamán ejtette, az Elsőfokú Bíróság által a 2006. január 12-i végzéssel elvégzett kiigazítást követően. Az OHIM által a fellebbezése keretében előadott jogalap a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának téves értelmezésén és alkalmazásán alapul.

17 A C-334/05. P. sz., OHIM kontra Shaker ügyben 2007. június 12-én hozott ítéletében (EBHT 2007., I-4529. o.) (a továbbiakban: a Bíróság ítélete vagy OHIM kontra Shaker ítélet) a Bíróság hatályon kívül helyezte az Elsőfokú Bíróság ítéletét, visszautalta az Elsőfokú Bíróság elé az ügyet határozathozatalra, a költségekről pedig nem határozott.

18 A Bíróság ítéletében többek között a következőket állapította meg:

„37 A jelen esetben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 49. pontjában kiemelte azt az ítélkezési gyakorlatot, [...] amelynek értelmében az összetéveszthetőség átfogó értékelésének a szóban forgó megjelölések által keltett összbenyomáson kell alapulnia.

38 Mindenesetre az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 54. pontjában hangsúlyozta, hogy ha a bejelentett védjegy vizuális jellegű összetett védjegy, akkor vizuális vizsgálat alapján kell a védjegy által keltett összbenyomást értékelni és a védjegy esetleges domináns alkotóelemét megállapítani. Hozzátette, hogy ebből kiindulva ha valamely esetleges domináns alkotóelem nem vizuális, szemantikai jellegű, csak ilyenkor kell adott esetben egyrészt ezt a védjegyet a korábbi védjeggyel összehasonlítani, másrészt figyelembe venni a többi szemantikai tényezőt is, így például a hangzás szempontjait vagy a szóba jövő elvont fogalmakat.

39 E megfontolásokra tekintettel az Elsőfokú Bíróság a szóban forgó megjelölések elemzésekor legelőször is úgy vélte, hogy a bejelentett védjegy egy, a citrommintás, kerek tányér ábrájából álló domináns elemet tartalmaz. Ebből aztán a megtámadott ítélet 62–64. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy nem szükséges a védjegy többi alkotóelemének hangzásbeli vagy fogalmi jellemzőit vizsgálni. Végül az ítélet

66. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy mivel a citrommintás szegélyű, kerek tányér ábrája domináns jellegű a bejelentett védjegy többi alkotóeleméhez képest, ez kizárja a szóban forgó védjegyekben szereplő »limonchelo« és »limoncello« szavak vizuális, hangzásbeli vagy fogalmi hasonlóságán alapuló összevetéshetőséget.

- 40 Márpedig azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság így járt el, nem végezte el a szóban forgó védjegyek összetéveszthetőségének átfogó értékelését.
- 41 Valójában hangsúlyozni kell, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az összevetéshetőség vizsgálatának keretében a két védjegy közötti hasonlóság értékelése nem korlátozódhat az összetett védjegy csupán egyik alkotóelemének figyelembevételére és annak valamely másik védjeggyel történő összehasonlítására. Ellenkezőleg: az összehasonlítást a kérdéses védjegyeket megvizsgálva kell elvégezni, mindegyiket egészében tekintve, ez azonban nem jelenti azt, hogy az összetett védjegy által az érintett fogyasztókban keltett összbenyomás szempontjából bizonyos körülmények esetén ne lehetne domináns a védjegy egy vagy több alkotóeleme [...].
- 42 [...] a hasonlóság értékelése csak akkor végezhető el kizárólag a domináns elemet alapul véve, ha a védjegy összes többi eleme elhanyagolható.
- 43 Ebből következik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját.

44 E körülményekre tekintettel az OHIM megalapozottan állítja azt, hogy a megtámadott ítélet téves jogalkalmazás eredménye.”

Az eljárás és a felek kérelmei a visszautalást követően

- 19 2007. június 19-i levelével az Elsőfokú Bíróság Hivatala felszólította a feleket arra, hogy az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 119. cikkének 1. §-a alapján a Bíróság ítéletének kézbesítésétől számított két hónapon belül nyújtsák be írásbeli észrevételeiket a Bíróság ítéletének a jelen eljárásra gyakorolt következményeivel kapcsolatban.
- 20 A felperes és az OHIM a kitűzött határidőn belül, 2007. július 3-án, illetve 31-én benyújtották észrevételeiket az Elsőfokú Bíróság Hivatalához. A felszólaló nem nyújtott be észrevételt a kitűzött határidőn belül.
- 21 A felperes észrevételeiben azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, és változtassa meg a határozatot úgy, hogy elutasítja a felszólalást;
  - kötelezze az OHIM-et az Elsőfokú Bíróság és a Bíróság előtti eljárások valamennyi költségének viselésére.

22 Az OHIM észrevételeiben azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- elsődlegesen, utasítsa el a keresetet, és kötelezze a felperest az Elsőfokú Bíróság és a Bíróság előtti eljárások valamennyi költségének viselésére;

- másodlagosan, ha az OHIM elvesztesz lesz, tekintettel arra, hogy a Bíróság helyt adott a fellebbezésének, rendelje el a költségeknek a felek közötti megosztását vagy azt, hogy a felek mindegyike maga viselje saját költségeit.

A jogkérdésről

23 A felperes keresete alátámasztásául három jogalapra hivatkozik. Az elsőt a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapítja, a másodikat a hatáskörrel való visszaélésre, a harmadikat pedig az indokolási kötelezettség megsértésére.

A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított első jogalapról

24 A felperes arra hivatkozik, hogy az ütköző védjegyek között nem áll fenn az összevetés veszélye, mivel a köztük lévő hasonlóság nem elegendő ehhez. Azonkívül a korábbi védjegy csupán csekély megkülönböztető képességgel rendelkezik, mivel egyszerű spanyol fordítása a „limoncello” szónak, amely általában a citromhéjból és alkohorból készült likórt jelöli. A felperes szerint a fellebbezési tanács nem vizsgálta

meg átfogóan az ütköző védjegyeket, amikor tévesen azt állapította meg, hogy a „limoncello” szó a bejelentett védjegy domináns eleme.

- 25 Az OHIM előadja, hogy a fellebbezési tanács helyesen értékelte az összetéveszthetőség fennállását.
- 26 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a nemzeti védjegynek – a jelen esetben a felszólaló védjegyének – az érvényességét nem lehet közösségi védjegy-bejelentési eljárás keretében vitatni, hanem kizárólag az érintett tagállamban lefolytatott törlési eljárás keretében (az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN) ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 55. pontja és T-134/06. sz., Xentral kontra OHIM – Pages jaunes (PAGESJAUNES.COM) ügyben 2007. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-5213. o.] 36. pontja). Így a LIMONCHELO védjegyet a jelen eljárás szempontjából érvényes spanyolországi védjegynek kell tekinteni.
- 27 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. Az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez. Egyebekben a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a korábbi védjegy az a valamely tagállamban lajstromozott védjegyet kell érteni, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja.
- 28 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint összetéveszthetőséget eredményezhet az, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.

- 29 Ugyanezen ítélezési gyakorlat értelmében az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a jelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS) ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 30–33. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlatot).
- 30 Az összetéveszthetőség átfogó értékelése során az érintett áruk fogyasztóiról általában feltételezni kell, hogy szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztók. Figyelembe kell viszont venni, hogy az átlagos fogyasztó figyelme változó lehet a kérdéses áruk vagy szolgáltatások kategóriájától függően, és hogy a fogyasztónak csak ritkán adódik lehetősége közvetlenül összehasonlítani a különböző védjegyeket, és így a védjegyekről az emlékezetében megőrzött tökéletlen képre kell hagyatkoznia (a Bíróság C-342/97. sz. Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 26. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-186/02. sz., BMI Bertollo kontra OHIM – Diesel (DIESELIT) ügyben 2004. június 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1887. o.] 38. pontja).
- 31 A jelen esetben az a védjegy, amelyre a felszólalást alapították, Spanyolországban lajstromozott nemzeti védjegy. Ezért az összetéveszthetőség vizsgálatakor figyelembe veendő terület a spanyol államterület.
- 32 Tekintettel arra, hogy a szóban forgó áruk gyakori fogyasztási cikkek, az érintett vásárlóközönség szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos spanyol fogyasztókból áll.
- 33 Nem vitatott, hogy az ütköző védjegyekkel érintett, a 33. osztályba tartozó áruk azonosak. A felszólalási osztály és a fellebbezési tanács ugyanis megállapította, hogy a korábbi védjeggyel jelölt likőrök körébe az amalfi tengerpartról származó citromlikőrök is beletartoznak. Így nem szükséges tovább vizsgálni a kérdéses áruk hasonlóságát.

Az ütköző megjelölések összehasonlításáról

- 34 Amint az az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően a megjelölések által keltett összbenyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS) ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 35 A felperes úgy véli, hogy az ütköző megjelölések nem hasonlók, míg az OHIM álláspontja szerint igen.
- 36 Az ütköző megjelölések a következők:

Korábbi védjegy	Bejelentett védjegy
LIMONCHELO	

- 37 A korábbi védjegy egyetlen elemből áll, a LIMONCHELO szóelemből. Mivel ez a védjegy egyetlen eleme, az ütköző védjegyek összehasonlítása szempontjából nincsen jelentősége a felperes azon érvének, miszerint ez a szó szokványossá vált a spanyol nyelvben.
- 38 Ami a bejelentett védjegyet illeti, az a fehér betűkkel írt „limoncello” szóból, a sárga betűkkel írt „della costiera amalfitana” kifejezésből, a fehér alapú keretbe kisebb kék betűkkel írt „shaker” szóból, amelynek „k” betűje poharat formáz, és egy középen fehér, a szélén sötét alapon sárga citrommintával, valamint szaggatott türkiz és fehér sávval díszített nagy, kerek tányér ábrájából áll. A védjegy valamennyi alkotóeleme sötétkék háttérben helyezkedik el.
- 39 A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy domináns eleme a „limoncello” szó, így az ütköző védjegyek vizuálisan és hangzásukban gyakorlatilag megegyeznek, míg a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy mivel a „limoncello” szó nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, mert citromalapú likőrt jelent, az ütköző megjelölések összehasonlítása szempontjából nem minősülhet a védjegy domináns elemének.
- 40 Emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a két védjegy közötti hasonlóság értékelése nem korlátozódhat az összetett védjegy csupán egyik alkotóelemének figyelembevételére és annak valamely másik védjeggyel történő összehasonlítására. Ellenkezőleg: az összehasonlítást a kérdéses védjegyeket megvizsgálva kell elvégezni, mindegyiket egészében tekintve, ez azonban nem jelenti azt, hogy az összetett védjegy által az érintett fogyasztókban keltett összbenyomás szempontjából bizonyos körülmények esetén ne lehetne domináns a védjegy egy vagy több alkotóeleme. Csak abban az esetben értékelhető a hasonlóság egyedül a domináns elem alapján, ha a védjegy összes többi eleme elhanyagolható. Ez különösen akkor lehet így, amikor ez az összetevő önmagában képes meghatározni azt a képet, amelyet az érintett vásárlóközönség fel tud idézni a védjegyről, és így a védjegy többi összetevőjének szerepe elhanyagolható a védjegy által keltett összbenyomásban (a fent hivatkozott

OHIM kontra Shaker ügyben hozott ítélet 41. és 42. pontja, és a Bíróság C-193/06. P. sz., Nestlé kontra OHIM ügyben 2007. szeptember 20-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 42. és 43. pontja).

41 Először is meg kell állapítani, hogy a bejelentett védjegynek a citrommintás, kerek tányér képéből álló ábrás eleme vizuális szempontból éppen annyira fontos helyet foglal el a védjegyben, mint a „limoncello” szó. Továbbá meg kell jegyezni, hogy a „della”, „costiera” és „amalfitana” szavak a „limoncello” szó alatt helyezkednek el, és sokkal kisebb, sárga betűvel íródtak, így a „limoncello” szóhoz képest egyértelműen másodlagosak. Ami a „shaker” szót illeti, az a védjegy egészében alig tűnik fel, mivel a védjegy alján helyezkedik el, és fehér alapú keretbe írt, apró kék betűvel szerepel. A „k” betűben ábrázolt pohár képe szinte nem is vehető észre. A „shaker” alkotóelem így a bejelentett védjegy által keltett összbenyomásban elhanyagolható szerephez jut.

42 Azonkívül emlékeztetni kell arra, hogy a szóban forgó áruk fogyasztói ahhoz szoktak hozzá, hogy az árukat az azok azonosítására szolgáló szóbeli alkotóelem segítségével írják le, illetve ismerik fel (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-40/03. sz., Murúa Entrena kontra OHIM – Bodegas Murúa (Julián Murúa Entrena) ügyben 2005. július 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2831. o.] 56. pontját és a T-332/04. sz., Sebirán kontra OHIM – El Coto de Rioja (Coto d’Arcis) ügyben 2008. március 12-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 38. pontját). Mivel a bejelentett védjegy ábrás eleme kizárólag egy citrommintás kerek tányérból áll, ez az alkotóelem nem vonja magára a kérdéses áruk átlagos fogyasztóinak figyelmét, akik a citromalapú likőrökön rendszeresen látnak citromábrázolást. A „limoncello” szóelemet viszont kiemelkedő helyére és a többi alkotóelemhez viszonyított elhelyezkedésére tekintettel, ezenkívül amiatt, hogy kék alapon nagy fehér betűkkel íródott, és ezért jól kiválik a háttérből, valamint az összetett védjegy többi szóeleméhez viszonyított méreténél fogva az érintett vásárlóközönség megjegyzi. Így nem fogadható el a felperes azon érve, miszerint a citrommintás kerek tányér díszítőelem jellege ellenére a szóelemnél sokkal alkalmasabb arra, hogy megkülönböztesse a jelölt árukat, és felhívja magára az érintett fogyasztó figyelmét.

- 43 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a „limoncello” szó meghatározó lehet az érintett vásárlóközönség emlékezetében a bejelentett védjegyről kialakult összbenyomásban.
- 44 Ezt a megállapítást nem kérdőjelezheti meg a felperes azon érve, miszerint a „limoncello” szó nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, mivel leíró jellegű. Anélkül, hogy megvizsgálná azt, hogy a „limoncello” szó leíró jellegű-e az érintett vásárlóközönség számára, emlékeztetni kell arra, hogy mindenestre az összetett védjegyek valamely elemének esetleges csekély megkülönböztető képességéből még nem következik szükségszerűen, hogy ez az elem nem lehet domináns, amennyiben – például a megjelölésen belüli helyzete vagy mérete következtében – alkalmas arra, hogy a fogyasztó észlelje és megjegyyezze (az Elsőfokú Bíróság T-153/03. sz., Inex kontra OHIM – Wiseman (Tehénbőr ábrázolás) ügyben 2006. június 13-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-1677. o.] 32. pontja és a fent hivatkozott PAGESJAUNES.COM ügyben hozott ítéletének 54. pontja; lásd még ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-115/02. sz., AVEX kontra OHIM – Ahlers (a) ügyben 2004. július 13-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2907. o.] 20. pontját).
- 45 Következésképpen a vizsgálat e szakaszában nem kell nyilatkozni a „limoncello” kifejezés esetleges csekély megkülönböztető képességéről, mivel a fenti 41–43. pontban foglalt fejtegetésekre tekintettel egyértelmű, hogy éppen ez a szó az, amely alkalmas arra, hogy a fogyasztó észlelje és megjegyyezze (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott PAGESJAUNES.COM ügyben hozott ítéletének 55. pontját).
- 46 A külön-külön, egészében vizsgált ütköző megjelölések vizuális összehasonlítását illetően meg kell jegyezni, hogy bizonyos fokú hasonlóság áll fenn közöttük. A „limoncello” és a „limonchelo” szavak ugyanis vizuálisan szinte megegyeznek, és ezért meg kell állapítani, hogy a korábbi védjegy benne foglaltatik a bejelentett védjegyben. Rá kell mutatni arra, hogy a citrommintás kerek tányér és az elhanyagolható, vagy legalábbis – a fenti 41. pontban tett megállapítás szerint – másodlagosnak tekinthető többi szó- és ábrás elem hozzáadásából származó különbségek nem elég nagyok ahhoz, hogy a bejelentett védjegy első szavát alkotó, így a fogyasztó figyelmét magára még inkább felhívó „limoncello” szóval fennálló ezen hasonlóságot ki lehessen zárni.

47 A hangzásbeli összehasonlítással kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a „limoncello” és a „limonchelo” szó hangzása hasonló. Az első két „li” és „mon” szótagot ugyanúgy kell ejteni, a „cello” és a „chelo” két szótagját pedig hasonlóan ejtik Spanyolországban, még ha eltérően is írják. A felperes állításával ellentétben ugyanis úgy tűnik, hogy a spanyol vásárlóközönség a „limoncello” szót az olasz kiejtés szabályai szerint ejti ki, vagyis ugyanúgy, ahogyan a „limonchelo” szót spanyolul. Jóllehet az ütköző védjegyek a szavak számában eltérnek, hangzásukban hasonlítanak egymásra ezek a védjegyek, mivel a korábbi védjegy teljes egészében benne foglaltatik a bejelentett védjegyben.

48 Azonkívül a szóban forgó védjegyek közös eleme a bejelentett védjegy első szavát alkotja, így elsőként ejtik ki. Ezt a hasonlóságot nem kérdőjelezi meg sem a „della costiera amalfitana” kifejezés, sem a „shaker” szó hozzáadása, mivel semmi esetre sem zárható ki, hogy az érintett fogyasztó csak ezt az első szót ejti ki, amikor szóban rendel. Köztudomású, hogy a citromalapú likőröket gyakran fogyasztják szóbeli rendeltetést követően, étkezés végén emésztést elősegítő szeszesitalként. E tekintetben nem fogadható el a felperes azon érve, miszerint az étteremben a vendég általánosan rendeli az árut („egy limoncellót”), és nem rendelheti egy bizonyos márka alapján, így az a releváns vásárlás, amelyet a vendéglős hajtott végre korábban, akinek ténylegesen lehetősége volt az árukra a márka alapján történő kiválasztására. Az éttermek ugyanis többfajta márkával rendelkezhetnek, így a végső fogyasztó a rendeléskor még tud választani. A „limoncello” szó tehát hangzását illetően a bejelentett védjegy domináns elemének minősül. Ennélfogva jelentős hangzásbeli hasonlóság áll fenn az ütköző megjelölések között.

49 Az ütköző megjelölések fogalmi összehasonlításával kapcsolatban nem zárható ki, hogy a „limoncello” vagy a „limonchelo” szó citromalapú likőrre utalhat. A „della costiera amalfitana” kifejezést valószínűleg annak jelzéseként értik, hogy a szóban forgó áru egy meghatározott tengerpartról származik. Következésképpen a bejelentett védjegy fogalmilag „egy meghatározott tengerpartról származó, citromalapú likőrt” jelent a spanyol vásárlóközönség számára. Így a korábbi védjegytől fogalmilag egyedül annak pontosításában különbözik, hogy ez a likőr egy meghatározott tengerpartról származik. Nem zárható azonban ki, hogy a korábbi védjeggyel jelölt áruk ugyanarról a tengerpartról származnak, jóllehet a védjegyet alkotó szó a spanyol helyesírási szabályok szerint van leírva. Azonkívül meg kell jegyezni, hogy nem zárható ki teljesen az összetévesztés veszélye pusztán amiatt, hogy a szóban forgó italok gyártási helye eltérő (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-39/87. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-5507. o.] 29. és 30. pontját, és

a Bíróság C-131/06. P. sz., Castellblanch kontra OHIM ügyben 2007. április 24-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 46. pontját). Következésképpen az ütköző megjelölések között fogalmi hasonlóság is van.

- 50 Ilyen körülmények között azt a következtetést kell levonni, hogy a szóban forgó védjegyek között bizonyos mértékű hasonlóság van. Következésképpen nem fogadható el a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 21. pontjában foglalt azon megállapítása, miszerint a védjegyek vizuálisan és hangzásukban gyakorlatilag megegyeznek. Ez a hiba viszont önmagában nem elegendő a megtámadott határozat hatályon kívül helyezéséhez, ha a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy fennáll az összetévesztés veszélye.
- 51 Következésképpen azt kell még átfogó módon értékelni, hogy az ütköző védjegyek között fennáll-e az összetévesztés veszélye.

Az összetéveszthetőségről

- 52 Emlékeztetni kell arra, hogy az összetéveszthetőség átfogó értékelése magában foglalja a számításba vett tényezők bizonyos kölcsönös függőségét, és különösen a védjegyek, illetve a jelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlóságát. Így a jelölt áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóság csekély fokát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magas foka, és fordítva (a fent hivatkozott Canon-ügyben hozott ítélet 17. pontja).

53 A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 22. pontjában a következőképpen fejt ki az összetévesztés veszélyének fennállására vonatkozó álláspontját:

„A védjegyek hasonlóságára és a védjegyekkel jelölt, a 33. osztályba tartozó áruk egyezőségére tekintettel fennáll annak veszélye, hogy a spanyol fogyasztók összetévesztik vagy összekapcsolják egymással az áruk kereskedelmi eredetét.”

54 A felperes előadja, hogy az ütköző megjelölések közötti vizuális, hangzásbeli és fogalmi különbségek ellensúlyozzák a kérdéses áruk azonosságát, ezért egyáltalán nem áll fenn az összetévesztés veszélye az ütköző védjegyek között, és ezt tovább erősíti, hogy a LIMONCHELO korábbi védjegy csekély megkülönböztető képességgel rendelkezik, így csupán korlátozott oltalmat élvez.

55 Rá kell e tekintetben mutatni arra, hogy a fellebbezési tanács egyáltalán nem vizsgálta a LIMONCHELO korábbi védjegy vagy az olasz „limoncello” szó megkülönböztető képességét. Még ha tévesen nem is tulajdonított azonban a fellebbezési tanács csekély megkülönböztető képességet ezeknek a szavaknak, ez nem eredményezheti a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését.

56 Ugyanis a korábbi védjegy csekély megkülönböztető képességének elismerése nem zárja ki annak megállapítását, hogy a jelen esetben fennáll az összetévesztés veszélye. Ugyanis ha a korábbi védjegy megkülönböztető képességét tekintetbe kell is venni az összetéveszthetőség mérlegelése során (lásd analógia útján a fent hivatkozott Canon-ítélet 24. pontját), ez csupán egyike az ezen értékelés során felmerülő számos elemnek. Így még valamely csekély megkülönböztető képességgel rendelkező korábbi védjegy esetén is fennállhat az összetévesztés veszélye, különösen az érintett megjelölések

és áruk vagy szolgáltatások hasonlósága következtében (a fent hivatkozott PAGESJAUNES.COM ügyben hozott ítélet 70. pontja; lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-112/03. sz., L'Oréal kontra OHIM – Revlon (FLEXI AIR) ügyben 2005. március 16-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-949. o.] 61. pontját).

- 57 Ezenkívül a felperes által e tekintetben hangoztatott álláspont semlegesítené a védjegyek hasonlóságával kapcsolatos tényezőt a korábbi nemzeti védjegy megkülönböztető képességével kapcsolatos tényező javára, amelynek túlzott jelentőséget tulajdonítana. Ebből az következne, hogy mivel a korábbi nemzeti védjegy csupán csekély megkülönböztető képességgel bír, az összetévesztés veszélye a szóban forgó megjelölések hasonlóságának mértékétől függetlenül csak abban az esetben állna fenn, ha a lajstromoztatni kívánt védjegy teljes egészében megjeleníti a korábbi védjegyet (a Bíróság C-235/05. P. sz., L'Oréal kontra OHIM ügyben 2006. április 27-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 45. pontja). Ez az eredmény azonban nem felelne meg azon átfogó értékelés jellegének, amelyet a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében el kell végezniük (a Bíróság C-171/06. P. sz., T.I.M.E. ART kontra Devinlec és OHIM ügyben 2007. március 15-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 41. pontja, és a fent hivatkozott PAGESJAUNES.COM ügyben hozott ítélet 71. pontja).
- 58 A fentiekből, és különösen abból, hogy az érintett vásárlóközönség a szóban forgó védjegyekről csupán tökéletlen képet őriz az emlékezetében, és így közös elemük, a „limoncello” vagy „limonchelo” szó bizonyos fokú hasonlóságot hoz létre közöttük, valamint a figyelembe veendő különböző tényezők között az érintett áruk azonossága alapján fennálló kölcsönös függőségből az következik, hogy a jelen esetben fennáll az összetévesztés veszélye.
- 59 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács jogosan állapította meg, hogy fennáll az összetévesztés veszélye. Az első jogalapot ezért el kell utasítani.

A hatáskörrel való visszaélésre alapított második jogalapról

- 60 A felperes úgy véli, hogy mivel a megtámadott határozat nyilvánvaló értékelési hibában szenved, az OHIM visszaélt a hatáskörével.
- 61 A felperes szerint az OHIM által elkövetett értékelési hiba egyrészt azért nyilvánvaló, mert a korábbi védjeggyel való összetéveszthetőség értékelésekor az OHIM kizárólag a bejelentett védjegy „limoncello” szavát vette figyelembe, ami nem felel meg az esetlegesen összetéveszthetőséget előidéző különböző tényezőkre irányuló átfogó értékelésnek.
- 62 Másrészt a felperes szerint az OHIM az eljárás során tett állásfoglalásaiban nyilvánvaló értékelési hibát követett el, mivel ezek teljesen ellentmondanak egymásnak. A felperes e célból az OHIM 1999. november 23-án kelt levelét hasonlítja össze a megtámadott határozattal.
- 63 Az OHIM vitatja a felperes érveit.
- 64 Emlékeztetni kell arra, hogy a hatáskörrel való visszaélés fogalmának pontosan meghatározott jelentése van a közösségi jogban, és arra a helyzetre vonatkozik, amikor a közigazgatási hatóság nem abból a célból gyakorolja hatáskörét, amelyre tekintettel ezt a hatáskört ráruházták. E tekintetben az az állandó ítélkezési gyakorlat alakult ki, hogy valamely határozat csak abban az esetben jelent hatáskörrel való visszaélést, ha

objektív, releváns és egybehangzó tények alapján feltételezhető, hogy nem a hivatkozott célok elérése érdekében hozták (az Elsőfokú Bíróság T-551/93. és T-231/94–T-234/94. sz., *Industrias Pesqueras Campos és társai kontra Bizottság* egyesített ügyekben 1996. április 24-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-247. o.] 168. pontja; T-19/99. sz., *DKV kontra OHIM (COMPANYLINE)* ügyben 2000. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-1. o.] 33. pontja; T-337/99. sz., *Henkel kontra OHIM* [Piros és fehér, kerek tableta] ügyben 2001. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-2597. o.] 66. pontja, és T-247/01. sz., *eCopy kontra OHIM (ECOPY)* ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-5301. o.] 22. pontja).

- 65 Meg kell jegyezni, hogy a felperes semmi olyat nem terjesztett elő, amiből arra lehetne következtetni, hogy a megtámadott határozat elfogadása más célra irányult volna, mint annak vizsgálata, hogy a bejelentett védjegy részesíthető-e védjegyoltalomban a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján.
- 66 Azzal az érveléssel kapcsolatban, hogy az OHIM csupán a „limoncello” szót vette figyelembe, elegendő arra emlékeztetni, hogy – amint az fentebb megállapításra került – a fellebbezési tanács jogosan állapította meg, hogy a jelen esetben az ütköző védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye. Azok az állítólagos hibák, amelyeket a fellebbezési tanács ennek megállapítása során esetlegesen elkövetett, nem elegendők a megtámadott határozat hatályon kívül helyezéséhez.
- 67 Az OHIM állítólag ellentmondásos állásfoglalásával kapcsolatban a felperes előadja, hogy az OHIM azáltal, hogy 1999. november 23-i levelében kifejtette, hogy mivel a fogyasztó választásánál sajátos szerep jut a limoncello eredetének, ezért az amalfi tengerpartról származó citromlikőrökből álló külön áruosztályra kell korlátozni a védjegybejelentést, a likőrök származása tekintetében el akarta kerülni összetévesztés veszélyét. Az OHIM ezzel azt jutatta kifejezésre, hogy a bejelentett védjegy benne rejlő képessége révén alkalmas az amalfi tengerparti övezetben készített citromlikőr azonosítására. A megtámadott határozatban viszont a fellebbezési tanács a felperes szerint ellentmondásos módon úgy vélte, hogy ugyanaz a kifejezés összetéveszthetőséget eredményezhet az átlagos spanyol fogyasztó tudatában.
- 68 Ez az érvelés nem lehet helytálló. Azáltal ugyanis, hogy az árucsoport azon árukra történő korlátozását kérte, amelyek vonatkozásában a bejelentett védjegy lajstromoz-

ható, az OHIM azt vizsgálta, hogy a bejelentett védjegy feltétlen kizáró ok, és különösen a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése g) pontjának hatálya alá esik-e abban az értelemben, hogy a korlátozás hiányában a védjeggyel jelölt áru földrajzi származását illetően fennállhatott volna a fogyasztó megtévesztésének veszélye. Az OHIM tehát semmiképpen nem állította azt, hogy a földrajzi megjelölés a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja keretében tett esetleges felszólalás esetében mindenfajta összetéveszthetőséget kizár.

69 Következésképpen a második jogalapot el kell utasítani.

Az indokolási kötelezettségre alapított harmadik jogalapról

70 A felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat indokolása nem megfelelő, mivel nem tűnik ki belőle világos és egyértelmű módon a fellebbezési tanács gondolatmenete. A fellebbezési tanács a megjelölések összehasonlítása és az összetéveszthetőség értékelése során számos tekintetben nem indokolta megfelelően a megtámadott határozatot.

71 Az OHIM vitatja a felperes érveit.

72 Mivel a felperes érvei nyilvánvaló értékelési hibára alapított kifogás körébe tartoznak, az első jogalap keretében már megvizsgálásra kerültek.

- 73 A megtámadott határozat indokolásával mint olyannal kapcsolatban először is emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 73. cikkének első mondata alapján az OHIM határozatait indokolni kell. Egyebekben a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 50. szabálya (2) cikkének h) pontja szerint a fellebbezési tanács határozatának tartalmaznia kell a határozat indokolását. Ezen kötelezettség tartalma azonos az EK 253. cikkben foglaltakkal. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 253. cikk követelményei szerinti indokolásból világos és egyértelmű módon ki kell tűnnie a jogi aktust kibocsátó intézmény gondolatmenetének. Ezen indokolásnak az a kettős célja, hogy egyrészt lehetővé tegye az érdekeltek számára jogaik védelme érdekében a hozott intézkedés indokainak megismerését, másrészt hogy lehetővé tegye a közösségi bíróság számára a határozat jogszerűségének felülvizsgálatát. Azt a kérdést, hogy valamely határozat indokolása kielégíti-e ezen igényeket, nemcsak szövegezése, de a szövegösszefüggés, valamint az érintett területet szabályozó valamennyi jogszabály fényében is értékelni kell (az Elsőfokú Bíróság T-124/02. és T-156/02. sz., Sunrider kontra OHIM – Vitakraft-Werke Wührmann és Friesland Brands (VITATASTE és METABALANCE 44) egyesített ügyekben 2004. április 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1149. o.] 72. és 73. pontja, és T-111/06. sz., Wesergold Getränkeindustrie kontra OHIM – Lidl Stiftung (VITAL FIT) ügyben 2007. november 21-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 62. pontja).
- 74 A felperes azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács állítása szerint a két védjegy vizuálisan és hangzásában igen közel áll egymáshoz.
- 75 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 18. preambulumbekzdésében előbb felidézte a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjának tartalmát és az ítélkezési gyakorlat által nyújtott értelmezését, majd előadta, hogy egyetért a felszólalási osztállyal abban, hogy az ütköző védjegyek az általuk jelölt, 33. osztályba tartozó árukra tekintettel az összetéveszthetőségig hasonlóak a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében.
- 76 A fellebbezési tanács kifejtette, hogy a bejelentett védjeggyel jelölni kívánt, az amalfi tengerpartról származó citromlikőr egyértelműen a korábbi védjeggyel jelölt „likőrök” árucsoportba tartozik. Ezután kifejtette, hogy a bejelentett védjegy domináns eleme a „limoncello” szó, mivel ez a szó, nem pedig az azt feltüntető díszes és színes címke a fő megkülönböztető elem az érintett fogyasztó számára. Előadta, hogy a „limoncello” szó

betűinek nagyobb méretét és kiemelkedő helyét figyelembe véve valószínű, hogy az alatta látható, kisebb méretű többi szót a fogyasztók nagyrészt nem is veszik észre.

- 77 A fellebbezési tanács előadta, hogy a korábbi védjegy a LIMONCHELO megjelölésből áll, az ütköző védjegyek vizuálisan és hangzásukban igen közel állnak egymáshoz, és az ütköző megjelölések közötti, azonnal érzékelhető átfogó hasonlóság miatt szükségtelen egyesével, betűkre és szótagokra szétbontva bizonyítani a hasonlóságukat. A fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a védjegyek vizuális és hangzásbeli szempontból majdnem azonosak.
- 78 Az ütköző védjegyek hasonlóságára és a védjegyekkel jelölt áruk egyezőségére tekintettel a fellebbezési tanács ezért azt állapította meg, hogy fennáll annak veszélye, hogy a spanyol fogyasztók összetévesztik vagy összekapcsolják egymással az áruk kereskedelmi eredetét.
- 79 Még ha feltételezzük is, hogy a megtámadott határozat ezen indokolása rövid, és nem ismerteti megfelelően azokat az indokokat, amelyek miatt a fellebbezési tanács erre a következtetésre jutott, figyelembe kell venni a felszólalási osztály határozatában erre vonatkozóan kifejtett, részletesebb indokolást. A fellebbezési tanács ugyanis a megtámadott határozat 18. preambulumbekzdésében kifejtette, hogy egyetért a felszólalási osztállyal abban, hogy a védjegyek az általuk jelölt, 33. osztályba tartozó árukra tekintettel az összetéveszthetőségig hasonlóak a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében. Figyelembe véve a felszólalási osztályok és fellebbezési tanácsok

közötti, a 40/94 rendelet 62. cikke (1) bekezdésében foglalt funkcionális folyamatos-
ságot (a Bíróság C-29/05. P. sz., OHIM kontra Kaul ügyben 2007. március 13-án hozott
ítéletének [EBHT 2007., I-2213. o.] 30. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-323/03. sz., La
Baronie de Turis kontra OHIM – Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE)
ügyben 2006. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2085. o.] 57. és 58. pontja),
e határozat, valamint annak indokolása részét képezi azon kontextusnak, amelyben
a megtámadott határozatot elfogadták, amelyet ismertettek a felekkel, és amely
lehetővé teszi a bíróság számára, hogy az összetéveszthetőség értékelésének
megalapozottságával kapcsolatban gyakorolja a jogszerűség teljes körű vizsgálatát. Rá
kell mutatni arra, hogy a felszólalási osztály határozatában kifejtette, mennyiben
hasonlíthatnak egymásra vizuálisan és hangzásukban az ütköző védjegyek, és azokat
az okokat is ismertette, amelyek miatt a jelen esetben fennáll az összetévesztés veszélye.

80 Végül a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat nem ismerteti annak
okait, hogy miért nem lehet a felperes által javasolt indokok és bizonyítékok alapján
megállapítani azt, hogy a fogyasztó nem téveszti össze az ütköző védjegyeket.

81 E tekintetben elegendő arra emlékeztetni, hogy az intézmények az általuk meghozandó
határozatok indokolásában nem kötelesek állást foglalni minden érvről, amelyet
az érdekeltek előttük felhoznak. Elegendő, ha leírják azokat a ténybeli és jogi
megfontolásokat, amelyek a határozat összefüggéseiben lényegesek (az Elsőfokú
Bíróság T-327/06. sz., Altana Pharma kontra OHIM – Avensa (PNEUMO UPDATE)
ügyben 2008. február 18-án hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé]
18. pontja; lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-204/03. sz., Haladjian Frères
kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 27-én hozott ítéletének [EBHT 2006.,
II-3779. o.] 199. pontját).

82 Meg kell jegyezni, hogy a jelen esetben a fellebbezési tanács a megtámadott
határozatban leírta azokat a ténybeli és jogi megfontolásokat, amelyek alapján
meghozta ezt a határozatot, amint az a megtámadott határozatnak a fenti
75–78. pontban foglalt ismertetéséből is kítűnik. Így nem hozható fel ellene, hogy
nem válaszolt a felperes azon érvére, miszerint a „limoncello” szó tisztán leíró jellegű,

és szokásossá vált egy bizonyos likőrfajta általános leírására, vagy a felperes azon érveire, miszerint az OHIM maga javasolta a bejelentett védjegy lajstromozásával érintett árukhoz az amalfi tengerpartról származó citromlikőrökre történő korlátozását azzal az indokkal, hogy a védjegy megtévesztő lenne, ha a kérdéses likőr máshonnan származna.

83 Következésképpen az indokolási kötelezettség megsértésére alapított harmadik jogalapot el kell utasítani.

84 A fentiekből következően a keresetet egészében el kell utasítani.

A költségekről

85 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze az OHIM-et az Elsőfokú Bíróság előtt indított eljárásokkal és a Bíróság előtti fellebbezési eljárással kapcsolatos valamennyi költség viselésére. Az OHIM által a Bíróság előtt másodikként felhozott fellebbezési jogalapot illetően, amellyel a hatályon kívül helyezett ítélet nyilvánvalóan ellentmondásos és következetlen voltát kifogásolta, az OHIM-et attól függetlenül is mindenképpen kötelezni kell az e jogalappal kapcsolatos költségek viselésére, hogy az Elsőfokú Bíróság helyt ad-e az összetéveszthetőségre vonatkozó megállapításoknak. A felperes emlékeztet arra, hogy az Elsőfokú Bíróság fent hivatkozott, a felperesnek e vonatkozásban helyt adó 2006. január 12-i végzését követően az OHIM lemondott erről a jogalapról.

86 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze a felperest az Elsőfokú Bíróság és a Bíróság előtti eljárásokkal kapcsolatos valamennyi költség viselésére.

- 87 Az Elsőfokú Bíróság ítéletében az OHIM-ot kötelezte a költségek viselésére. A Bíróság az ítéletében nem határozott a költségekről. Ezért az eljárási szabályzat 121. cikkének megfelelően az Elsőfokú Bíróságnak kell a jelen ítéletben határoznia az egyes eljárásokkal kapcsolatos valamennyi költségről.
- 88 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes valamennyi kérelme tekintetében peresztes lett, nem kell elrendelni a költségek megosztását, mivel a jelen ügyben nem áll fenn kivételes ok. Ezért a felperest az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság és a Bíróság előtt felmerült költségei viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (első tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

- 2) A Shaker di L. Laudato & C. Sas-t kötelezi az Elsőfokú Bíróság és a Bíróság előtt felmerült valamennyi költség viselésére.**

Tiili

Dehousse

Wiszniewska-Białocka

Kihirdetve Luxembourgban, a 2008. november 12-i nyilvános ülésen.

Aláírások